

Louise Wester (2002) heeft asperger en woont met haar ouders, haar twee jaar oudere broer, een hond en drie katten in Amsterdam. Ze zit in 5-havo en schrijft in haar columns over hoe het is om een tiener te zijn met autisme.

Levensverhalen

Anne schreef met Corry van Eendenburg haar levensverhaal. Als wijkverpleegkundige kwam Corry veel in aanraking met ouderen en was altijd geïnteresseerd in hun levensloop. Via vrijwilligersorganisatie Gilde Gooi-Noord helpt zij nu al ruim twee jaar mensen bij het schrijven van hun levensverhaal. Er zijn boeken met mooie verhalen uit voortgekomen. Corry maakt daarbij gebruik van de methode 'Mijn leven in kaart' van Wout Huizing en Thijs Tromp. Het is een set kaarten met foto's en vragen over vijf levensthema's. Het is een hele goede kapstok waar Anne veel baat bij heeft gehad. ●

Anne bij het klooster

Muesli met yoghurt

Nu ik eindexamen doe en er geen normale schooldagen meer zijn, zijn alle dagen anders. Je zou denken: Lekker! Vrije tijd! Maar ik heb geen routine meer. Zonder mijn routine weet ik niet wat ik moet doen, wat ik kan doen. Zonder mijn kwart voor zeven wakker worden, tandenpoetsen en omkleden in de badkamer terwijl ik naar de klok kijk. Met mijn hond Oscar samen naar beneden lopen en ontbijten (altijd muesli met soja-yoghurt) met het journaal op. Om tien voor half acht mijn broodje maken voor op school (een pistoletje met chocopasta, nooit iets anders) en om tien over half acht vertrekken naar de metro, waar ik op mijn vaste plek sta, op het perron en in de metro.

Op een normale dag kan ik al gek worden als mijn routine wordt verstoord. Als mijn gewoonlijke ontbijt op is, wil ik terug mijn bed in en opnieuw beginnen (dit keer wel met mijn muesli). Ik weet dat ik dit niet kan doen, dus sta ik doelloos in de keuken, mijn hersens in kortsluiting. Na school, als ik thuiskom, eet ik een bagel met ei. Ik eet dus elke dag drie keer dezelfde maaltijd als de dagen ervoor. Mensen vragen mij of ik daar niet gek van word, ik zeg dat ik gek word als ik niet hetzelfde kan eten. Alleen 's avonds eet ik elke dag wat anders.

Nu ik niet naar school ga, heb ik mijn ontbijt als veilige maaltijd. Maar ook dit kan fout gaan; ik kan genoeg muesli hebben en genoeg yoghurt, maar het niet kunnen eten omdat mijn vaste lepel vies is. Een pistoletje kan ik niet nemen, want dat eet ik op school, niet thuis. Ik weet niet hoe laat ik wakker moet worden. Ik blijf langer op, dus sta ik ook later op. Maar als ik nu wakker word, is Oscar al beneden en heb ik geen tijd waar ik me aan moet houden. Ik kan niet te laat komen in mijn eigen huis, ik ben er al. Mijn focus ligt ook anders thuis dan op school; nu ik thuis aan het leren ben voor mijn examens, is het enige wat ik wil doen tekenen of Netflix kijken en met mijn huisdieren knuffelen. Mijn hoofd kan zich niet concentreren op het ene ding wat ik moet doen, mijn concentratie blijft maar heel kort en verdwijnt snel. Ik weet niet hoe dit straks moet in mijn tussenjaar... ●

'Nu ik niet naar school ga, heb ik mijn ontbijt als veilige maaltijd'